

Sommarvandring till Lastberget

Äntligen har sommaren kommit till oss, nu i augusti, efter en inte alltför varm och skön julimånad.

Alla kom tämligen lättklädda till Smultronställets närköp för att tillsammans vandra ut till Lastberget. Det var kanske en god konferenslunch som lockade?

Vi vandrade via Broby backar mot Skörby för att sedan gå igenom "storskogen" mot Lastberget. Vi fick veta att vägen genom skogen kom till på grund av att avloppet från kursgården ligger nedgrävd här och att vägen anlades ovanpå. Det tackar vi för idag.

Mitt ute i skogen gjordes ett litet stopp så att Elisabeth kunde berätta det mesta om den gamla gården Lastberget, sedermera blev det troligen ett torp. Elisabeth hade god nytta av den trevliga skrift som Joachim Tiefensee tog fram för omkring 10 år sedan.

Vi fick höra en hel del om de vedermödor skogstorparna hade under gamla tider och att utskeppningen av timret skedde från en av klipporna. Torpet revs 1944 och timret blev ved för att värma Stockholmsarna.

Väl framme vid Lastberget tog vi oss ned till den fina bryggan för att beskåda Mälaren i det ljuvliga vädret och för att få en glimt av hur anläggningen ser ut från sjösidan. Några killar jobbade med värmeanläggningen till konferensanläggningen och de kunde berätta att man använde sjövärme så väl som bergvärme för att värma byggnaderna. Ganska framsynt eftersom invigningen av stället skedde redan 1984.

En mycket välsmakande lunch med kaffe och kaka intogs av 24 stycken pensionärer med en fantastisk utsikt över omgivningarna.

I samband med kaffet berättade Linda Nordin, möteskoordinator på Lastberget, en hel del om tillkomsten och användningen av anläggningen. Projekteringen av stället började redan 1980 men invigningen genomfördes inte förrän 1984. En av anledningarna till den långa tiden mellan tanke och färdigställande var ett berguvspar som häckade där platsen för bygget var tänkt från början, mycket nära där torpet en gång låg.

Vi gick därefter runt i nästan hela byggnaden och fick veta att man är välkommen även om man bara vill använda den fina spa-anläggningen. Den gamla nostalgihörnan har fått lämna plats till något som kallas "Draget" där de unga konferensgästerna roar sig, sa Linda.

Mätta och belåtna påbörjade vi vår vandring tillbaka men vi upptäckte en staty utanför entrén som upp-rörde ett antal av damerna.

Statyn föreställer tre "Kurskamrater" varav endast en är kvinna. Var det så på 80-talet, undrade de.

Väl komna till Smultronstället kunde vi konstatera att höstens första vandring var genomförd och att vi hade avverkat nästan 12 km men med lunchen inräknad hade vi hållit på i 5,5 timmar.

Kent Magnusson